

Dôvodová správa

Všeobecná časť

Ústava Slovenskej republiky v čl. 78 upravuje problematiku týkajúcu sa imunity poslancov Národnej rady Slovenskej republiky. Podľa čl. 78 ods. 3 ústavy poslanca Národnej rady Slovenskej republiky nemožno stíhať, ani vziať do väzby bez súhlasu Národnej rady Slovenskej republiky. Aj keď čl. 78 ods. 3 ústavy explicitne neustanovuje, že poslanci Národnej rady Slovenskej republiky majú priestupkovú imunitu, pri jeho širšom chápaní možno z trestnoprávnej imunity vyvodiť aj imunitu za konania, ktoré sú spoločensky menej nebezpečné ako trestné činy. Vychádza sa pritom z tripartície zavineného protispoločenského konania, ktorá po rekodifikácii trestnoprávných predpisov pozostáva zo zločinov a prečinov, ktoré sú upravené v trestnom zákone a priestupkov, ktoré sú upravené v zákone o priestupkoch a v ďalších zákonoch upravujúcich skutkové podstaty priestupkov. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že niektoré protispoločenské konania, ktoré sú skutkovo rovnaké, sa zaraďujú medzi trestné činy alebo priestupky iba následkami (napríklad trestný čin krádeže a priestupok proti majetku, trestný čin ublíženia na zdraví a priestupok proti občianskemu spolunažívaniu). Takýto rozsah poslaneckej imunity možno podporiť aj článkom 136 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 98 ods. 3 a § 14 ods. 5 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky a o konaní pred ním. Podľa čl. 136 ods. 1 ústavy majú sudcovia Ústavného súdu imunitu rovnako ako poslanci Národnej rady Slovenskej republiky, pričom podľa § 14 ods. 5 zákona č. 38/1993 Z. z. sudcu Ústavného súdu nemožno stíhať pre konanie, ktoré má znaky priestupku alebo obdobného protiprávneho konania podľa osobitných predpisov. Navyiac imunita poslancov Národnej rady Slovenskej republiky vo vzťahu k priestupkom nebola po dlhú dobu spochybňovaná, hoci sa od účinnosti zákona o priestupkoch a Ústavy Slovenskej republiky uplatňovala v praxi.

Predloženým návrhom ústavného zákona sa v súvislosti s uvedeným výkladom navrhuje zúžiť poslaneckú imunitu za priestupky prostredníctvom zákona, ktorý sa vydá na základe navrhovanej zmeny v čl. 78 ods. 3 ústavy. Najvhodnejším spôsobom konkrétneho zúženia poslaneckej imunity za priestupky bude zmena zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorou sa v prvej časti zákona ustanoví okruh priestupkov na ktoré sa imunita nebude vzťahovať.

Návrh ústavného zákona nebude mať dopad na verejné rozpočty, neprináša nárok na pracovné sily a nemá vplyv na zamestnanosť a tvorbu pracovných miest, ani na životné prostredie.

DOLOŽKA ZLUČITELNOSTI

Návrhu zákonov s právom Európskych spoločenstiev a právom Európskej únie

1. Predkladateľ právneho predpisu:

Poslanci Národnej rady Slovenskej republiky

2. Názov právneho predpisu:

Návrh Ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov

3. Problematika návrhu právneho predpisu :

a) nie je upravená v práve Európskych spoločenstiev

b) je upravená v práve Európskej únie:

Čl. 6 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii v platnom znení: "Európska únia rešpektuje základné ľudské práva ako ich zaručuje Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaný v Ríme 4. novembra 1950 a ako vyplývajú z ústavných tradícií členských štátov ako základných princípov práva Spoločenstva.". Toto ustanovenie zahŕňa všeobecné zásady, ktoré sa aplikujú na administratívnoprávny proces.

c) nie je upravená v judikatúre Súdneho dvora Európskych spoločenstiev ani v judikatúre Súdu prvého stupňa

4. Záväzky Slovenskej republiky vo vzťahu k Európskym spoločenstvám a Európskej únii:

irelevantné

5. Stupeň zlučiteľnosti návrhu právneho predpisu s právom Európskych spoločenstiev a právom Európskej únie:

úplný

6. Gestor:

irelevantné

Osobitná časť

K čl. I

K bodu 1

Úpravou čl. 78 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky sa navrhuje zúžiť priestupkovú imunitu poslancov tak, že táto sa nebude vzťahovať na priestupky vymedzené osobitným zákonom.

K čl. II

Účinnosť zákona sa navrhuje 1. apríla 2006.